

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3462

4 pagini — 20 bani

Miercuri 23 noiembrie 1955

Inițiativa deputaților

Orașele și satele patriei noastre devin tot mai frumoase. În anii pu- terii populare s-au ridicat în nume- roase orașe și sate construcții pen- tru fabrici și uzine, locuințe pentru oamenii muncii, lăcașuri de cultură și pentru ocrotirea sănătății, s-au reparat drumuri și poduri, s-au electrificat numeroase străzi și sate. Toate aceste realizări dobândite de oamenii muncii din țara noastră se datorează politicii partidului și gu- vernului, politică care are ca prin- cipal scop ridicarea bunăstării ma- teriale și culturale a poporului.

Un rol important în dezvoltarea economiei, în ridicarea orașelor și satelor noastre îl are inițiativa crea- toare a maselor. Datorită spiritului de inițiativă de care dau dovadă masele largi ale poporului, chemate să participe direct la conducerea și gospodărirea treburilor de stat și obștești, au fost înființate în acești ani multe lucrări însemnate. Locu- torii orașului Reșița bunăoară, în- drumați de deputații statului popu- lar, au luat inițiativa să amenajeze un parc pentru odihnă, lucrind în același timp la pietruirea și pavarea străzilor, precum și la efectuarea lu- crărilor de canalizare. Tot astfel ce- tătenii din numeroase sate ale regi- nii Timișoara, dimpreună cu depu- tații lor, au studiat și au scos la iveală însemnate surse de bogății, făcând propuneri pentru valorifica- rea lor.

Și în alte orașe și sate din patria noastră, oamenii muncii, mobilizați de deputații statului popular, au ini- țiat în cinstea celui de al doilea Congres al partidului numeroase ac-țiuni pentru dezvoltarea economiei locale, pentru buna gospodărie a orașelor și satelor. Cu prilejul în- ținirilor care au avut loc între depu- tați și alegători, la consfătuirile comitetelor de străzi, ale delegatelor de femei, ale comitetelor de circum- scripții, în adunările populare, pre- cum și în sesiunile sfaturilor popu- lare care au avut loc de curând, de- putații, ca și ceilalți oameni ai muncii și-au luat însemnate angaja- mente pentru a împlini cu noi reali- zări în muncă Congresul partidulu- i. Îndeplinirea acestor angajam- ente care prevăd desfășurarea unor acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea economiei locale, la înfrumusețarea orașelor și satelor, cere din partea sfaturilor populare, a deputaților și a celorlalți oameni ai muncii o activitate susținută. În lupta pentru realizarea angajamen- telor ca și a celorlalte sarcini ce stau în fața sfaturilor populare, o însemnată deosebită o are munca stăruitoare și inițiativa creatoare a deputaților.

Oameni ai muncii din fabrici și de pe ogoare, intelectuali stăpîniți de popor, frunțiși la locul de muncă și în acțiunile gospodărești, deputații sfaturilor populare au dovedit în marea lor majoritate că merită în-

crede că le-a fost acordată de către alegători. Numeroase vești care ne sosesc zi de zi la redacție ne arată că în multe orașe și sate deputații sfaturilor populare, avînd sprijinul maselor, se achită cu cinste de sarcinile ce le au.

Nu trebuie uitat însă faptul că mai sînt destul de puțini cei care nu acordă atenție îndeplinirii manda- tului ce l-au primit din partea alegă- torilor. Este de aceea datoria comi- tetelor executive ale sfaturilor popu- lare și în același timp dreptul ale- gătorilor de a-i ajuta pe acești depu- tați să-și lichideze lipsurile ce le au și să se preocupe îndeaproape de îndeplinirea sarcinilor ce le revin. În această privință comitetele exe- cutive ale sfaturilor populare trebuie să-și sprijine pe deputați îndeapro- pe, să-i ajute să-și organizeze bine muncă, pentru a lucra cu folos atît în cadrul comisiilor permanente cît și în cadrul circumscripțiilor ele- ctorale. Organizarea consfătuirilor cu președinții comisiilor permanente, ajutorarea lor la alcătuirea planu- rilor de muncă, acordarea unui sprijin esențial în activizarea activelor și a comitetelor de cetățeni, sprij- nirea organizării înținirilor între deputați și alegători, sînt sarcini de a căror realizare trebuie să se ocupe fiecare comitet executiv. În același timp comitetele executive ale sfaturilor populare, în scopul de a stimula activitatea și inițiativa de- putaților, au datoria de a rezolva cu toată răspunderea propunerile pe care le fac aceștia, propuneri care reprezintă de fapt cerințele alegăto- rilor.

La rîndul lor, alegătorii trebuie să se intereseze îndeaproape de activi- tatea deputaților pe care l-au ales. Răspunzînd la acțiunile pe care deputații le inițiază, făcînd propu- neri și sugestii pentru buna gospo- dărie a orașelor și satelor, criti- cîndu-i cu tărie atunci cînd ei, depu- tații, nu răspund încrederei ce le-a fost acordată, alegătorii îi vor ajuta în felul acesta pe deputați să devină adevărați reprezentanți ai maselor, oameni cu spirit de inițiativă pe care îi preocupă îndeaproape problemele privind rezolvarea ce- rințelor cetățenilor.

Deputații au sarcini mari. Cu sprijinul comitetelor executive și al alegătorilor, ei își pot îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin. Pentru aceasta ei trebuie să fie aproape de acei care l-au ales, să cunoască do- leanțele acestora și să lupte cu per- severență pentru îndeplinirea lor. Acum în preajma celui de al doilea Congres al partidului deputații, do- vedind inițiativă și preocupare gos- podărească trebuie să fie inițiatorii acțiunilor gospodărești, să mun- cească cot la cot cu alegătorii lor pentru a obține cît mai frumoase succese pe tărîmul înfîlțirii și dez- voltării patriei noastre.

Înținiri ale oamenilor muncii cu vechi membri ai partidului

În împlinirea celui de al 2-lea Congres al partidului au loc numeroa- se înținiri ale oamenilor muncii cu vechi membri ai partidului, care le vorbesc despre lupta glorioasă dusă de partid pentru eliberarea clasei mun- ciilor din lanțurile robiei burghezo- moșierești pentru pace, pentru o viață fericită a celor ce muncesc.

Mai multe manifestări de acest fel au fost organizate la Casa de Cultură a Sindicatelor din București. Astfel, a avut loc o înținire între „ineri din Capitală” cu tov. prof. univ. Pavel Chirosă, care a vorbit cu a- cest prilej despre lupta tineretului muncitor în ilegalitate; tov. Ilie Kaner a vorbit în cadrul unei asemenea înținiri despre viața și lupta tinerilor comunisti în închisorile burghezo-mo- șierești, iar prof. univ. M. Novicov a împărtășit aspecte din lupta studen- ților în ilegalitate.

În cadrul unei alte manifestări or- ganizată la Casa de Cultură a Sindi-

catelor a avut loc o înținire între oa- menii muncii și scriitorul A. G. Vaida. Marți seară, a avut loc o înținire a oamenilor muncii cu tov. Gh. Vasili- chi, membru al C.C. al P.M.R., care a vorbit cu acest prilej despre „As- pectele din lupta comunistilor în ilega- litate”.

Înținiri între ilegalisti și oameni ai muncii au mai avut loc de asemenea și la cluburile întreprinderilor și ins- tituțiilor din Capitală și din alte orașe din țară. La școala minieră din Vulcan, de pildă numeroși elevi, instructori și maiștri mineri au ascultat cu mult interes expunerea tov. Iosif Cotoș, di- rectorul întreprinderii miniere „Vul- can”, care a vorbit despre viața de mi- nerie a tinerilor mineri în anii regimu- lui burghezo-moșierec. Asemenea în- ținiri au mai avut loc în regiunea Hunedoara și la Petrosani, și în ra-ioanele Hunedoara, Harghita și Alba. (Agerpres)

O nouă întreprindere: „Anticorrosivul”

În Capitală și-a început activitatea întreprinderea de prototipuri și pro- tecție anticorrosivă a utilajelor indus- triale denumită „Anticorrosivul”. Această nouă întreprindere a indus- triei chimice a fost creată în vederea aplicării pe scară industrială a rezul- tatelor obținute de către un colectiv de specialiști în frunte cu tehnicianul Vică Stoica, laureat al Premiului de

Stat, în domeniul utilajelor supuse corozivului.

Existența în țara noastră în cantități sporite a materialelor prime necesare pentru protejarea utilajelor, care și pentru construcția de noi prototipuri de utilaj anticorrosiv deschide acestor întreprinderi mari perspective de dez- voltare. (Agerpres).

În școală nouă

În satul Nicșeni, raionul Botoșani, s-a ridicat școala nouă prin autoim- punere.

În clădire: Pionierii Aglaia Albu și Emilia Păduraru, ambele eleve ale școlii elementare din acest sat se a- jută cu drag, una pe alta, pentru a-și însuși materia predată.

Ne scriu corespondenții voluntari

Sondă redată producției

În șchea Drăgăneasa se mai află o serie de sonde abandonate de fostele exploatare capitaliste. Din proprie inițiativă și folosind resur- sele interne ale schelei, echipa de son- dori formată din maistrul Iosif Pavel și sonderii Ilie Stancu, Ion Dragomir, Constantin Călcău, Ion Banu, etc., a reușit să repună în producție una din aceste sonde și a nume sondă nr. 15. Părșită din cauza unor vicii de nisip ea a dat mult de lucru sonderilor. Timp de o lună de zile aceștia au mun- cit neobosiți pînă a apărut țitșul. (TH. GHERGHICEANU)

Tot mai bune condiții de viață petroliștilor

Crearea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă petro- liștilor de la Berca stă în perma- nentă în atenția conducerei schelei. În această direcție s-au înfăptuit în ultima perioadă multe realizări. Pentru îmbunătățirea aprovizionării schelei cu apă potabilă, s-a instalat filtre de mare capacitate pentru filtrarea apei din riul Buzăului. La propunerea muncitorilor, a fost captat un izvor de apă sărată pen- tru tămăduirea bolilor reumatice. Amenajarea băilor cu căzi, și ame- najarea încăperilor necesare a costat suma de 129.000 lei. Spălătoria mecanică chimică de curînd pusă în funcțiune contribuie la menținerea curățeniei. Tot în ultima vreme s-a mai dat în folosință muncitorilor încă un bloc de locuit și au început lucrările unui club prevăzut cu sală de spectacole, cinematogra- f, bibliotecă, etc. Cheltuielile necesare construcției clubului se ridică la suma de 500.000 lei. (ION MO- NASTIR).

Dispozitive pentru amortizarea vibrațiilor garniturii de foraj

MOINEȘTI. — Din cauza terenurilor tari în care sînt forate la unele sonde se produc vibrații mari la garnitura de fo- raj, ceea ce provoacă a- varii și accidente tehnice, înecîndu-și ritmul de fo- raj. La trustul I foraj Moinești se experimentează un dispozitiv pentru a- mortizarea șocurilor gar- niturii de foraj. Dispozi- tivul a fost realizat de in- ginerul Ion Moga, de la Institutul de proiectări schele din Ploiești și con- struit la Oficiul baze tu- bulare și ateliere din Moinești. (Agerpres)

Succesele minerilor de la Baia de Fier

La unele sonde unde s-a experimentat acest dispozitiv vibrațiile gar- niturii de foraj au fost reduse în proporție de 90 la sută. După calculele preliminare, întreprin- țarea pe scară largă a acestui dispozitiv va adu- ce Trustului I foraj, o e- conomie anuală de peste 3.038.000 lei. În cinstea Congresului partidului, petroliștii din Moldova vor extinde dis- pozitivul pentru amorti- zarea vibrațiilor gar- niturii de foraj și la alte sonde din schelele petro- liere ale regiunii. (Agerpres)

În împlinirea Con- gresului partidului, mine- rii de la Baia de Fier s-au angajat să înde- plinească planul pe anul 1955 pînă la 16 decem- brie și să pună la dispo- ziția statului acumulari bănești peste plan în va- loare de 130.000 lei. Minerii de la Baia de Fier sînt mîndri că și-au îndeplinit primul anga- jament la 19 noiembrie, ceea ce au dat acumulari bă- nești peste plan în va- loare de peste 200.000 lei și că au îmbunătățit con- siderabil calitatea gra- tuită. Pentru a-și înde- plini angajamentul luat,

comunistii Ion Gruța, Răzvan Munteanu, Elena Udrescu, Ion Andrei, au hotărât să lucreze după metoda minerilor sovie- tici. După exemplul ace- stora, minerii din brig- zile lui Ion Dunga și Constantin Radu, ap- licînd metoda de lucru pe două fronturi cecadă, dau zilnic cîte 2-3 nor- me. În sectorul flotație, minerii preluu și preau schimbii din mers. Nu- meroși tineri, printre care Aurel Ungă, Augustina Dugleanu, Ion Beiu și alții, își depășesc norma cu 140—185 la sută. (Agerpres)

Pe șantierul laminorului de țevi din Moldova (II)

Teme pentru tablouri dintr-o viitoare expoziție

Echipa unui năuitor define pe șan- tierul marelui laminor de țevi din Moldova recordul de năuitor bătute în- tr-un schimb. Pe cei doi membri ai acestei echipe l-am văzut lucrînd. Destul de sus, pe o grindă a sche- letului metalic al hălei a șaptea. M-am gîndit atunci cît de potrivită ar fi scena aceasta ca temă pentru pinza unui pictor. El va veni poate într-o zi pe șantier. Îl așteaptă aci multe subiecte, dintre cele mai interesante. Să începem dar cu tema amintită...

Încercătura pictorului

De cînd a venit pe șantier, nău- torul Petru Loidl om de aproape șai- zeci de ani, a fost într-o aprigă în-

țrecere cu un alt năuitor. Cu Gheor- giu Filca. Întrecerea dintre acești doi năuitori reștine s-a dus cu clo- tete de năuitor și victorios era soco- tit cel care bătea mai multe năuiri într-un schimb. Cu toată experiența lui, Loidl s-a ținut greu de Fica. Cînd bătea într-o zi 480 de năuiri și credea că a învins, alta însă că Filca avea 520.

Este interesant să cunoaștem și pe ajutorul lui Filca. Mai bine zis pe ajutorul lui care îl dă cu repezici- la mină năuitorii înșoși la foc. Fe- meli acestea vornice, îmbrăcate cu o haină bărbătească, cu basmau bine strînsă pe cap, îi zice Maria. Și lucru curios, tot Filca, Maria Filca. Și lu- crul acesta de asemenea de nău? Nu. Cei doi năuitori sînt soți și soție.

Echipa năuitorului Filca este și fa- milia Filca. Să fie oare aceasta che- celor 520 de năuiri bătute într-un schimb? Credem că nu.

În orice caz, această identitate din- tre echipa și familia năuitorului Filca îl va pune în încercătura pe pictorul nostru. Cum va iniția tabloul?

Fundații...

De data aceasta tema aleasă este cea mai dificilă. Fundația de beton pe care se așază un agregat, fie el și de cîteva sute de tone, nu ar interesa prea mult un pictor. Poate mai mult pe un tehnician. Pictorul nu ar putea zugrăvi pe pinza lui nici zidul de beton înalt de 1 m. lat de 0,5 m și lung de 14 kilometri care a intrat doar în fundația perforatoarelor și desigur nici cubul de pămînt cu latura de 30 de m. care s-a excavat din fun- dația cuptoarelor rotative. Atunci?

Să ne închipuim că sîntem pe șan- tier, chiar pe marginea uriașei gropi de fundație unde va fi așezat unul din cuptoarele laminorului. Jos, fier- rar-betonistii încheagă un întreg pă- ienjenis de fier care va fi armătura betonului. Dulgherie termină și el co- frajele. Inginerul Constantin Popescu, tînar, la prima lui lucrare de aseme- nea proporții, ne arată betonierele care se pregătesc să mestece betonul. Pînă acum s-au turnat stîlpii funda-ției: aproape 40 de bucăți.

Dacă tema aceasta i s-ar părea cumva nepotrivită, pictorul nostru ar

avea libertatea să schițeze alte su- biecte de pe șantier. Între timp, pe locul fundației de astăzi se va ridica unul din cuptoarele marelui laminor. Va putea zugrăvi atunci pe omul stă- pin al mașinii.

O arie unde nu se treieră

Intr-una din hețele marii uzini de țevi din Moldova este un loc destul de întins împrejmuit cu plăci mai de stufiți. Oamenii de pe șantier s-au obișnuit să-i spună arie. De data a- ceașta nu este vorba însă de o arie de treier. În acest loc se fac toate ope- rațiile de premonaj a utilajelor care compun agregatele uriașului laminor. Am înțeles pe arie oameni veniți din alte întreprinderi din țară, ca să pună umărul la ridicarea uzinei de țevi din Moldova: monteurii de la uzinele „Republica” și I.C.S.I.M. din Capita- lă. Tot aci lucrează și ucenicii școlii profesionale de pe șantier. Ei sînt viitorii laminatori ai uzinei.

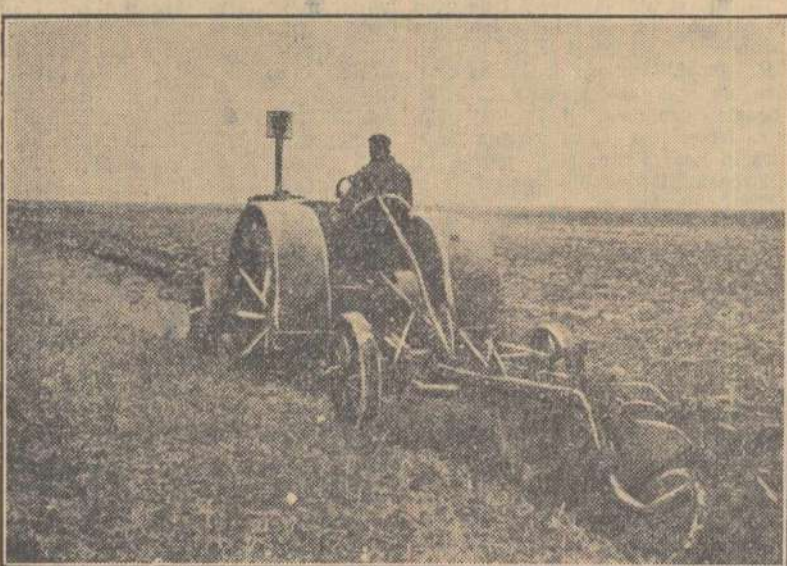
Fiecare piesă a utilajelor, fiecare rulment, fiecare roată dințată sau dis- pozitiv trec întîi prin mina lor aci la aria de premonaj. Și înainte de a fi montate pe locurile lor, toate ce- o 15.000 tone de utilaje sînt desfacute pe arie, curățate de email și vase- ling protectoare, sînt controlate și din nou unse.

Am uitat însă că pictorul nostru nu și-a propus nici cînd să zugră- vească mașini. Pe cei care le mon- tează va fi ceva cam greu însă să-l prindă la un loc. Dacă se grăbește pu- tîn, acum îi găsește lîngă fundația calibrorului. Ghiarele puternicului pod rulant transportă tocmai spre acest loc una din piesele grele. Constantin Bejan și Simion Zackel, alături de echipele lor de monteurii așteaptă pre- joasă încălțătură.

★ Poate cîndva vom putea admira în saloanele vremiei expoziții tablouri care vor avea asemenea teme, pinze inspirate din paginile de muncă plină de eroism scrise de constructorii unuia din cele mai moderne lamino- re din lume. Ele vor îmbogăți desig- nura tematică expoziției cu noi figuri de bravi constructori ai socialismului din patria noastră.

FR. KLINGER

ARĂTURI PESTE PLAN

Tractoristul Constantin Preda, din brigada I S.M.T. Videle, regiunea București, și-a îndeplinit planul de lucrări pe campania agricolă de toamnă. Dar această realizare nu e pentru el un motiv să încheie activitatea. Acum, cît vremea încă mai e prielnică lucru- lui în cîmp, Constantin Preda continuă să execute arături adinci pe terenurile ce vor fi însămînțate în primăvară. Foto: N. SCARLET

EVA MOLHO

Prin gospodăriile colective milionare

O școală a belșugului

Porțisem din zori la drum prin gospodăria colectivă din Sini- ana cu Gheorghe Goina, președîntele colectivei, un om încă tînar, voinic și oacheș, cu o nestînsă scil- pire de veselie n. ochi.

— Gospodăria noastră are mai bine de 2050 de hectare — îmi spu- sese el, înainte de a porni.

Două mii de hectare...

Înainte noastră se deschidea, ca într-un uriaș sul desfășurat, întinsa cîmpie a Crișurilor. Înaintăm și înaintăm; orizontul fugea mai departe, mereu mai departe, iluzoriu și de neadîns. În urma noastră rămînea drumul coborît, mărginit de întinderi nesfîrșite de pămînt.

...Pămînt bun și bogat din care s-au înălțat an de an, tulpinile drepte ale porumbilor, lanurile u- dușoase de grâu și secară, pămîntul care zămislește bogăția celor peste 470 de familii de colectivisti, bogăție care umple toamna hambare- le și coșarele gospodăriilor, bogă- ție care se împarte, în bucuria colectivității, ca răsplătă a muncii lor de peste an. Oamenii nu mai lucrează aci ca în gospodăria lor mică, pe tărîlele mici și risipite. Ei lucrează într-o gospodărie mare, unde toate capătă alte dimensiuni, mai urtate, mai l. rei. Iată, de nădă- cozul lui Gheorghe Goina. Putea- ei, pe parcela lui de pămînt să fa- că agrotehnică, așa cum se face aci în colectivă pe sute de hec- tare? Nu. Dar asolament putea organiza? Nu. Aici însă, în gos- podăria mare, el a căpătat o altă viziune a muncii. În pămîntul a- cesta bogat și darnic, pe lîngă culturile mari, cerealiere, cresc în- tr-o rotație sistematică, pe supra- fețe de zeci de hectare, rădăcinile scelei de zahăr, mi și mi de fîre de plantă medicinale și texti- le. Numai de pe urma cultuurii plantelor tehnice gospodăria a avut

un venit bănesc de peste 870.000 lei. Dar așa nu e încă totul. Veni- tul bănesc al gospodăriei a în- trecut suma de 1.300.000 lei. Dife- rența aceasta a fost cîștigată de colectivisti prin creșterea vitelor, prin înfîlțirea ateliereilor anexe.

Și înainte vreme oamenii lucrau cu grijă ogoarele lor. Dar atîcîi lucrau atunci oamenii pe bucă- țile lor de pămînt și atîcîi lucrea- ză azi. Colectiva a devenit o ade- vărată școală, unde colectivisti învață cum să lucreze pămîntul mai bine, cum să gospodărească mai bine. Gospodăria colectivă a devenit pentru ei o adevărată șco- ală a belșugului.

Carolina Cornea a muls vaci și înainte în mica ei gospodărie — dar acum în gospodăria mare ea lucrează într-un grajd cu aproape 50 de vaci și, pentru că și-a învâ- țat bine meseria de mulgătoare, obține în medie 25 de litri de lap- te pe zi de la o vacă. Ea a îngrîșit vaci și înainte, dar acum umbă prin staul îmbrăcată în halat alb, ca o doctoasă. Înainte de a intra la colectivă, Carolina Cornea abia dacă ducea acasă atîtea boabe cît și-și amăgească foamea. Dar astăzi ea duce cîte un vagon de ce- reale. Ea a locuit și înainte într-o casă, dar casa nu era a ei. Acum Carolina Cornea locuiește într-o casă nouă pe care și-a construit-o cu banii cîștigați anul trecut la gospodăria colectivă. Ecaterina Sava, mulgătorea cea rumenă și veselă, a muncit și înainte, în mica ei gospodărie, dar nădădă, ca aci, în gospodăria mare, ea n-a putut sîrînge după un an, impreu- nă cu soțul ei, o bogăție asemă- nătoare cu cele 1000 de zile-mun-

că pe care le-a strîns anul acesta.

O mie de zile-muncă, zece tone de cereale și șapte mii de lei.

Ludovic Colmar, bătrînul lăcășu- de la atelierul mecanic al gospo- dăriei, sau Kôler Melchior, meca- nicul cel tînar, au lucrat și înai- nte în meseria lor, în cîte un a- telier micuț. Dar acum lu- crează într-una cu zece uzini — a- telierul mecanic al colectivei — cu 3 strunguri, cu raboteză, cu bor- masina.

Templarii colectivei au făcut și înainte, ani și ani de zile, nopți e- re și scame, și și ferește, cuiere și spălătoare, dar acum ei nu mai prădăsc cu lucrul. Anul acesta a- telierul de templerie a lucrat uși și ferește în valoare de aproape 100 mii lei.

Si știți unde sînt ușile și fere- strele acestea?

E pe Șoseaua Morii un loc un- de, printre lanurile de cucuruz, se ridică, una după alta, cufuse acoperite cu cîrpi strălucitoare, unele încă netencuite, altele cu perdeluțele gaia atîrnate la fere- stre. E cartierul nou al Sintanei, cartierul colectivității. S-au ridi- cat aci aproape 20 de case, și în primăvară încă 50 de familii de colectivisti vor începe alte con- strucții noi. Case cu cîte patru ca- mere, cu sală de baie, cu instala- ție de filtrat apa de ploaie, cu poduri încălzitoare și beciuri reci, bune de păstrat vinul și murău- rile.

Nu știu cîte case noi se ridi- cău odinioară pe an în Sintana. Dar cartiere noi de cîte 50 de case n-au apărut decît acum, cînd aci, în comuna aceasta așezată în cîmpia Crișurilor, a apărut o co- lectivă, unde oamenii au învățat să lucreze ca într-o întreprindere socialistă.

SCRISOARE DESCHISĂ către Direcția Generală a Industrializării Lemnului din Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei

Tovarășe director general,
Știi probabil că produsele de bază ale uzinei noastre sînt batozele și remorile auto. Materia primă necesară acestor produse o constituie, în marea ei majoritate, lemnul, lemn care nu este furnizat de către întreprinderi ce aparțin de Direcția pe care o conduceți.

În fiecare lună uzina noastră trebuie să primească o cantitate de material lemnos, necesar confecționării produselor de care v-am amintit. Nu se poate spune că nu primim deloc, dar este necesar pentru realizarea planului lunar. Din acest punct de vedere nu ne putem plînge. Ceea ce avem de spus este faptul deficienței în care sîntem aprovizionat. Știi desigur că pentru realizarea planului lunar este necesar să luăm în același timp de la început și pînă la sfîrșitul lunii. Pentru aceasta este nevoie ca materialul primă, și în cazul de față lemnul, să fie în fabrică cu cel puțin cîteva zile înainte de începutul fiecărei luni. Oricît s-a străduit serviciul nostru de a aproviziona pentru procurarea la timp a acestui material primă, mare lucru nu a făcut, deoarece a întâmpinat rezistența întreprinderilor forestiere de la Pălticeni, Cîmpulung Moldovenesc și Miercurea Ciuc, pe care le tutează. Din această cauză, la fiecare început de lună sîntem în gol de producție ca apoi să lucrăm în asalt.

Un exemplu. Pentru luna noiembrie trebuia să primim, cel mai tîrziu pînă la sfîrșitul lui octombrie, 450 m.c. de lemn. Pînă la 10 noiembrie am primit doar 120 m.c. La ce a dus aceasta este ușor de înțeles. În fluxul de montaj la 1 noiembrie, au intrat mai puțin de 22 batoze și astfel planul pe prima decadă a lunii în curs a fost realizat doar în proporție de 10 la sută. În plus, echipa de probă, condusă de maestrul Teodor Maxim, nu a avut de lucru în aceste zile și de acum trebuie să facă un efort suplimentar.

Un alt neajuns precizat de lipsa lemnului este și acela că uneori normele planificate pentru uscare la uscat nu se mai pot respecta, dîndu-se calitatea produselor noastre. Ar mai fi de spus și despre faptul că întreprinderile de care e vorba, nu respectă calitatea lemnului cerut de uzina noastră, că dimensiunile lui sînt de asemenea depășite, ducînd la multe deșeuri și la încălcarea prețului de cost.

Vă spunem mai sus că pînă la sfîrșitul fiecărei luni primim totuși materialul lemnos planificat, ceea ce înseamnă că întreprinderile respective își respectă planul lunar de livrare. Ne întrebăm atunci: de ce nu ni se repartizează la timp acest material, pentru a nu mai fi în situația de a lucra în sursă?

Poate Direcția Generală a Industrializării Lemnului din Ministerul Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei va da de data aceasta singurul răspuns pe care-l așteptăm: măsuri nimerite ca să fim aprovizionați la timp cu material de bună calitate.

UN GRUP DE MUNCITORI, INGINERI ȘI TEHNICIENI DE LA UZINA „TUDOR VLADIMIRESCU” BUCUREȘTI

Una din formele cele mai ascuțite ale exploatareii în societatea împărțită în clase antagoniste este exploatarea femeii. Din cele mai vechi timpuri ea a fost exploatată atât ca muncitoare cît și ca femeie, în țara noastră ca și în alte țări, capitalismul a adîncit în maximum această situație. În fabrică desigur muncea la fel ca bărbatul, după 12-14 ore de muncă zilnică, femeia primea un salariu de 40-50%, mai redus decît salariul normal. Tănașca muncitoare lucra de mic copil sub bițul vînturilor pe ogaroale boieresti. Femeia mamă era obligată să muncească pînă în clipa nașterii, după care nu de puține ori era concediată. Subnutrirea, lipsa celui mai elementar ajutor medical, făceau ca adeseori pruncul să moară în brațele mamei fără ca ea să poată face ceva ca să-l salveze.

Capitaliștii au căutat să justifice în fel și chip situația de înjosire a femeii. În acest scop ei au creat așa-zisa teorie a inferiorității „naturale” a femeii. Pentru a fundamenta această „teorie” s-au scris nenumărate cărți. În ele femeia este descrisă ca o ființă inferioară, capabilă doar să zăbovească, să îngrijască copiii și să se roage lui Dumnezeu. În felul acesta la neegalitatea economică a femeii se adăuga neegalitatea civilă, politică și socială. Istoria poporului nostru — ca și a celorlalte popoare — înfrîmă însă pe deplin această teorie reacționară.

De la primele cuceriri socialiste și asociații muncitorești profesionale — care au luat naștere în țara noastră în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, femeile muncitoare alături de bărbații lor au dus o permanentă luptă pentru crearea unui partid muncitoresc, pentru eliberarea clasei muncitoare. Într-o conferință ținută în 1911 la sindicatul muncitorilor din port se arată că: „femeile muncitoare... încep

Chipuri de frunziși

Maistrul turnător Magos Iánoș

Începînd de dimineață, bătrînul maistrul turnător Magos Iánoș, n-a mai conștientizat că budoșnească:
— Auzi ce pacoste! Că eu sînt de vină... Ptiu...
Că m-am oprit... că stau pe loc. Adică clocesc pe știința mea de demult... Eu să pășesc una ca asta?
Parcă de cînd îl cunosc oamenii „moșul” n-a mai fost așa.
Ce s-o fi întîmplat?

2 scrisori...

La prînz, după ce s-a turnat prima sașă în formă, oamenii au aflat în sfîrșit care-i baiul. Cîci au sosit iar două scrisori.
„Piese livrate de întreprinderea „Ludovic Minski” sînt turnate cu defec-te interioare și asperități prea mari. Directorul l-a trimis scrisorile dar n-a sosit nici o vorbă. S-a uitat doar în ochii lui cenusii. Nici maistrul n-a vorbit nimic. L-a fost destul alt; scrisorile și privirea directorului.
— Încă o scrisoare ca asta și-mi iau lumea în cap...

Zile neobișnuite

Cîte zile au trecut de atunci? Nimeni nu-și aduce aminte. Totuși de a doua zi cineva a uscat nisipul, au fost mai bine pregătite miezurile. Torza și Baboș erau prezenți la toate turnările. Nu lăsa să iasă nici o piesă cu defect din atelier. Cei de la atelierul de prelucrare se minunau la început. Dar mai tîrziu, cînd au văzut că piesele sînt mai bune dar tare puține au început să se intereseze.
Bătrînul s-a măcinat grozav în zilele acestea neobișnuite. Ziua umbla cu o carte și un dicționar nou. Noaptea intra în laborator și nimeni nu știa ce face.

Scînteia

Într-o seară zi, după amiază, „moșu” începu să fluere. Oamenii s-au inseninat.
La sfîrșitul schimbului maistrul îi opri pe cei doi turnători.
— Veniți în laborator și spuneți-vă părerea despre ce-am făcut.
Turnătorii au intrat în laborator și bătrînul le-a arătat ce a lucrat în aceste zile de zădărnici. Era o cochilă de oțel, interesantă, cu miez de fier care imita formele unei bușe pentru segmenții de motor.

Turnătorii cîntăreau din ochi cochila și miezul. Au mai văzut ei cochile dar asta-i tare ciudată.
— S-o cercăm! — spuse Baboș, entuziasmat.
— Mîine.
— Nu, astăzi! Rămînem la sașă a III-a.
„Pînă la sașă cele trei capete s-au aplecat asupra formei. Baboș și Torza, după ce au studiat-o bine au propus „moșului” să mai facă o găurică pe marginea cochilei.
— Da! bine ziceți! — și bătrînul se duse fuga pînă la bormașina din atelier de strungărie.

Reîntors la turnătorie, tavanul era de-acum roșu. Fierul i topit! Un turnător sparge după și fierul lichid țîșni. Podul rulant porni cu un zăuș prelung. Lingă ușa laboratorului Torza și Baboș au oprit o oală de turnare. „Moșul” se aplecă asupra formei. Le făcu semn turnătorilor. Aceștia vîrsară cu grijă în forma ciudată metalul topit. Fierul lichid sîrîia impropriește scînteie albe. Cei trei oameni cu fața parcă turnată din oțel, stăteau nemij-cați. Astea-s clipele cele mai grele.
„Oare, o să reușească?” își ziceau turnătorii. Întru tîrziu forma s-a răcit.
Piesa a ieșit din formă la prima încercare. Și ce nețedă era! Aproape lucra.

Sosesc alte scrisori

Moșul a fost din nou chemat. Directorul fabricii îi întinse o scrisoare dintr-o cutie cu antet și bătrînul se îmbujoră pînă-n creștetul capului.
— E lărași bai? — întrebă.
Directorul nu-i spusese nimic nici de data asta.

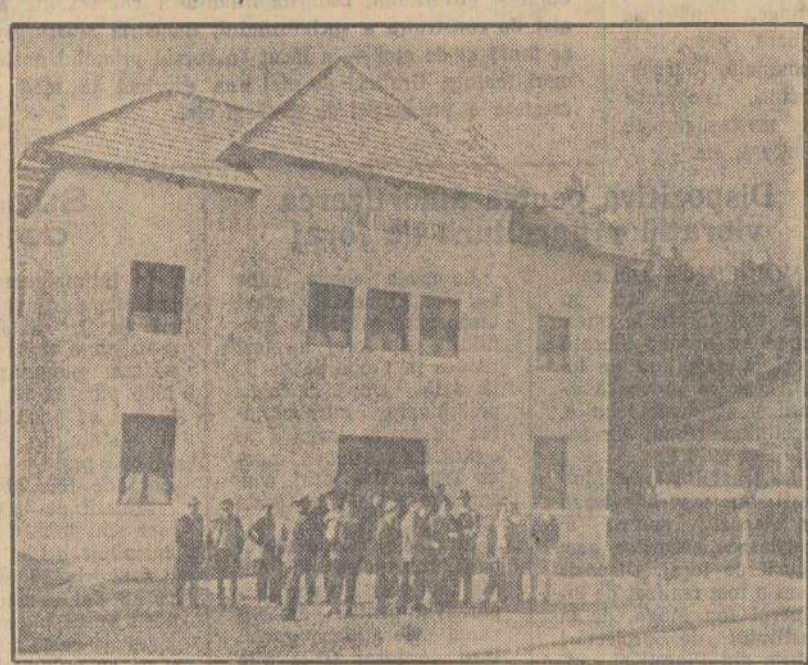
„Piese livrate de fabrica Dv8, sînt excelente. Sînt alte de bine turnate încît lucrările de finisare le-am redus cu mult...”

De atunci „a mai fost chemat de vreo zece ori la director pentru asemenea scrisori. Au sosit mulțumiri de la „Emil Roșu” pentru formele de presă pentru vase emailate, de la testatorul „Donca Simo”, de la „Textila Lugojana”, etc.
La turnătorie fabricii „Ludovic Minski”, aproape toate piesele se toarnă acum după metoda „moșului” și prin această productivitate muncii s-a dublat, iar prețul de cost s-a înjumătățit.

VASILE KONYA

Correspondentul „Romîniei libere” în Regiunea Autonomă Maghiară

NOI AȘEZĂMINTE CULTURALE

În țara noastră crește an de an numărul așezămintelor culturale. Tărașii muncitori dornici să-și înfrumusețeze satul lor, să-și creeze condițiile materiale unei bogate activități culturale-artistice, construesc, prin autofințare și cu ajutorul statului, frumoase cămine culturale.
În eliseu: Căminul cultural din Lerești, raionul Muscel, regiunea Pitești, construit prin autofințare.

NOTE

Alo comanda!

Numele... Adresa... Apartamentul... La aceste întrebări trebuie să răspundă de îndată, cetățenii care comandă telefonice o butelie aragaz, de la Baza de gaze lichide, de la Capitală. Aici unul dintre ei, nu uita însă înainte de a pune receptorul pe furcă să pună o întrebare: — Cînd o primesc? Tovarășe de la capitală firului răspunde învariabil cu același intonație mecanică: — În 24 ore o aveți la domiciliu.

De multe ori însă cele 24 ore se multiplică la infinit fără ca butelie să sosească la domiciliul solicitantului. Cetățeanul revine, comanda se înregistrează din nou și așteptarea continuă. S-ar putea crede că serviciul de comenzi al Bazei de gaze lichide nu lucrează constincios. Dar nu aici e buba. Buteliile pleacă de la bază dar nu todeauna ajung la cei care le-au comandat. Motivul? Distribuitorii, care de pildă cel care lucrează la autocamionul 33650 B, oferă pe la diverse locuri butelii pentru o „mică” diferență de preț. „Am una în plus”, aceasta este sistemul de schimbare a destinației buteliilor. Așa se preschimbă buteliile fără așteptări, fără comenzi telefonice.

Din scrisorile primite la redacție din partea cititorilor, se vede clar că procedul nu este izolat. Dar, aceasta este posibil numai datorită lipsei unui control serios asupra distribuitorilor buteliilor la domiciliu.

Sperăm că în răspunsul ce-l vom primi din partea conducătorii Bazei de gaze lichide vor fi arătate măsurile luate în vederea lichidării practicilor actuale.

Care-i distanța între Suceava și Botoșani?

Călătorii care merg cu dispoziție de la Botoșani la Suceava sau invers, sînt puși în mare încercare și ce privește distanța dintre aceste două orașe. E drept că și pe această șosea sînt indicatoare... dar mai sînt și pietre kilometrice și unele cu altele nu se potrivește. Care sînt bune? Nu se știe încă. Și lată de ce: La Burdăuț, de pildă, indicatorul arată că pînă la Suceava sînt 4 km., iar pînă la Botoșani 38. Deci 4+38=42 km. Nu mîta este însă mîrașă călătorilor cînd la ieșire din satul Plopieni indicatorul arată că pînă la Suceava sînt 11 km. iar pînă de la Burdăuț arată dimpotrivă că nu sînt decît... 10 km.

La fel și pe indicatorul din satul Vlădeni: scrie aici că pînă la Suceava e cale de 30 km., pe cînd pînă arată numai 28 km. Numerele trecătoare au observat că în dreptul rampei C.F.R. Dumbăveni se află de asemenea o tablă gîbenă pe care scrie cu litere negre: Suceava 20 km. — Botoșani 20 km. adică 20+20=40. Tot altă de curiozitate este și indicația de pe la bîla din apropierea satului Baisa: Botoșani 9 km. — Suceava 22 km. Ceea ce înseamnă 32+9=41 km.

Cum vine asta? se întrebă pe bună dreptate oamenii. Poate că comitetul executiv al sfatului popular regional și inginerul Anton Gheorghe, șeful secției drumuri, ar putea da lămuriri privind distanța exactă între Suceava și Botoșani.

mai cruntă feroare. Cu toate acestea, noi ne vom vedea de drum și în vremea unei timpurii „scînteii” — chemînd femeile la luptă pentru a se organiza alături de muncitori în vederea dobîndirii orînduirii sociale „bazată pe exploatare, proprietate privată, jaf și sînge muncitoresc”.

În anul 1930, partidul a organizat „Săptămîna 8 martie”. Chemarea lansată cu această ocazie către toate muncitoarele de la orașe și sate a fost îndreptată de marea masă a femeilor. Lupta împotriva pregătirilor războiului antisovietic, pentru amnistie generală politică, pentru ziua de muncă de opt ore, pentru salariu egal la muncă egală, pentru ocrotirea muncitoarelor mame, a luat o amploare deosebită. Ca urmare a acestui fapt în 1931 la Arad 2000 de muncitori de la fabricile textile au declarat grevă, la Timișoara, la „Industria Lincei”, 1.600, la fabrica „Buhusi”, 3.000. În aceste fabrici majoritatea lucrătorilor erau femei.

Angajarea crescîndă a femeilor în fabrici și uzine, adîncirea exploatareii sîngeroase a muncii lor, folosirea muncii lor ca element de concurență cu munca bărbaților a determinat partidul să acorde o importanță și mai mare atragerii lor în marile bătălii economice și politice ale celor ce muncesc. La 8 martie 1931, partidul a tipărit un manifest în care se sublinia că în grevele de la Timișoara, Arad, București, etc. muncitoarele au fost în primele rînduri ale luptei împotriva mamei, pentru salariu egal la muncă egală, pentru ziua de muncă de 8 ore, pentru asistență medicală, concediu de naștere, etc.

Prigoana porînită de regimul burghez-moșteresc împotriva luptătorilor pentru libertate a lovit de nenumerate ori și în femeile care s-au alăturat acestei lupte. Astfel în iulie 1927 au fost arestate șapte membre ale sindicatelor profesionale din București. În 1928-29 printr-o comunistă arestată și defilată la Consiliul de R. zbori din „Lup” se găsea și Hala Lișă, care după șase săptămîni de grevă a foametei murit nedînd înapoi în fața dușmanului. Sindicatul unitar au tipărit în 1929 ziarul „Femeia Muncitoare”. Încă din primul său număr el arăta că femeile își dau lupta în cea

CRONICA MUZICALA

„Liliacul” pe scena Teatrului de Operetă

Alfred Hoffman

Farmecul neplăcut al valsurilor lui Johann Strauss, verva scînteietoare a muzicii sale, scaldată în melodiile de dans vienez, au pătruns și în creația sa de operetă, determinîndu-i succesul, care nu apune, în polida trecerii anilor. „Liliacul”, ca și „Voevodă țigănilor”, formează astăzi baze repertoriului de operetă în toate țările lumii și mînaștrii creatorului lor e lăsată ca pildă de compozitorilor ce cultivă acest gen al de popular. Iată de ce publicul bucurestean a întîmplat cu mare interes montarea operetei „Liliacul”, care s-a bucurat și în trecut, de-a lungul anilor, de o mare prețuire, fiind interpretată, chiar pe scena Operei, de unii cîntăreți de frunte ai primei noastre scene lirice.

Avînd la bază tradițiile vechiului spectacol muzical popular „Singspiel”, în care părțile cîntate alternau cu altele vorbite, opereta vinează a cunoscut, cam pe la mijlocul veacului trecut, o epocă de ar putea fi numită clasică, ilustrată de compozitori ca Johann Strauss, Franz Suppé, Karl Millöcker, și alții. Dezvoltîndu-se, procedeul „Singspiel”, opereta vinează a fost înflorită în același timp și de creațiile celui mai de seamă reprezentant francez al genului, Jacques Offenbach, care devenise în acea vreme, împreună cu trupa sa, unul din ospașii cei mai iubii ai Vienei.

Spre deosebire însă de modelele sale, opereta vinează s-a depărtat în mare măsură de satira de moravuri, care constituie în general tematica acestora. Făcînd concesii publicului mic-burghez, compozitorii vinezi au abordat tot felul de subiecte fantastice, în care nevroșimul se îmbină cu un comic ușor, de farsă. Dacă din acest punct de vedere, valoarea educativă a spectacolelor de operetă scadea, pe de altă parte muzica răsucăpăia de cele mai multe ori păcatele libertetii prin caracterul ei autentic, în care își dădău înfrînte atît dușia cît și umorul vinezilor.

Premiera „Liliacului” de Johann Strauss, care a avut loc la 5 aprilie 1874, la Viena, a fost întîmplată cu răceală. Faptul nî se pare astăzi foarte ciudat; el se datora însă prejudecăților învechite și retrograde ale publicului burghez, căruia nu-i plăcea să se vadă luat peste picior pe scena operei. Într-adevăr, întemeiată pe un libret de Hafner și Gené, lucrarea lui Johann Strauss era, la Viena, una dintre puținele care, renunțînd la poezie, se bazează pe basme, prinți și vrăjitoari, își lua subiectul din contemporaneitate, aducînd pe scena operetă, înfrîmîc în fața teatrelor de bal. Desigur, nu se putea pretinde creatorilor de atunci ai operetei o atitudine critică exprimată consecvent și respăcat de la lungul libertetului. Să nu uităm că ne aflăm în plin imperiu habsburgic și că fiecare manifestare artistică trecea prin temuta cenzură oficială. În perspectiva vremii ne apare destul de îndrăzneț faptul că opera ironiza falsa moralitate a căsătoriei burgheze și că își bătă joc de titlurile de nobele acordate cu mare ușurință tovarășilor de chef ai oricărui prinț.

Astfel privind lucrarea, ne vine greu să înțelegem de ce noua

versiune a „Liliacului” pe scena Teatrului de Stat de Operetă recurge la o reconsiderare forțată a subiectului operetei lui Johann Strauss. Adela, fată în casă a soților „Eisenstein”, a transformat într-o „demascatoare” a moștrilor urașici ale stăpînului sau, ajutînd pe „conia” să descopere minciunile „conșului”. În același timp, în scopul de a se găsi o pereche, Falke, căruia în versiunea origi-

scris și chiar în programul tipărit, unele lipsuri ale operetei vineze, care de bună seamă se cuvin eliminate de compozitorii și libretiștii de astăzi.

Stîngăciile libretului nu diminuează însă meritul interpretării, care în genere au reușit să treacă, cu destul de mult succes, peste deficiențele muzicale ale partiturii. „Liliacul”, se cuvine relevată în primul rînd contribuția maestrului Gherasde Dendrino, laureat al Premiului de Stat, care a făcut să sune orchestra mai plin și mai omogen decît altă dată, punînd în lumină chiar particularitățile instrumentației lui Johann Strauss. (De pildă aportul umoristic al lagotului în prezentarea personajelor actului al treilea).

Deși nu au parcurs întotdeauna în defnă a curățată pasalele de coloratură presărate în paginile „Liliacului”, soliștii opereții noastre au arătat că posedă resurse frumoase. Important este însă să-și dezvolte neconștient mînaștrii vocală pentru a putea reda cu tot mai multă febrilitate frumusețile, în primul rînd muzicale, ale lucrării.

Puica Alexandrescu, laureată a Premiului de Stat, a cucerit publicul prin grația și naturalitatea cu care a interpretat personajul Adelei, dovedind o mare dezvoltare scenică. Ea și-a aflat o parteneră talentată în Dia

Panaitescu, interpreta Rosalindei, Vocea caldă, catifelată a tenorului Ion Dacian, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, și-a dovedit și de astă dată calitatea, iar îndelungata experiență artistică a lui Viorel Chiciadanu i-a permis să aducă o frumoasă contribuție în rolul lui Alfred. Unul din cei mai talentați tineri cîntăreți ai opereții, Gabriel Gheorghiu, s-a înecadurat suptele în ansamblu, dar a fost oare cum stîmjenit de linia nefrăcesc imprimată personajului Falke. Mai mult, naturalitatea s-ar cere Elisabetei Honțiu, care nu se simte încă destul de bine „în travesti”. În rolul prințului Orlovsky, Nae Roman-Frank și Emil Popescu — Frosch, contribuie, în actual al treilea, la ridicarea nivelului comic al spectacolului. Un cuvînt bun se cuvine corului, frumos pregătit de Nicolae Oancea. Dacă decoreurile (semnate N. Lebas) au izbucnit să creeze un cadru corespunzător desfășurării lucrului, nu putem spune același lucru despre episoadele de balet, care suferă de pe urma unei prea mari încercări și prețiozității. În loc de acea alegorie, grozi dansată pe muzica „Dumării albastre”, am fi preferat adevăratul vals vinez, simplu și antrenant, a cărei lipsă se face simțită în spectacol.

„Liliacul” e desigur un spectacol ce va atrage publicul, sensibil în primul rînd la frumusețea muzicii lui Johann Strauss. Dar colectivul Teatrului de Stat de Operetă, ce a înregistrat unele succese frumoase, trebuie să se străduiască, ca printr-un mai mare respect pentru stilul autentic și pentru bunul gust, să ridice prezentarea operetei clasice la un nivel artistic superior.

Momente din lupta femeilor muncitoare sub conducerea partidului

Viorica David
aspirant în științele istorice
și Victoria Ștefănescu

o luptă mare, o luptă de dezrobire, o luptă de emancipare economică și politică.

În țara noastră ca și în alte țări nu a avut loc nici o mișcare de eliberare a maseilor asuprite la care să nu fi participat femeile muncitoare. La 13 decembrie 1918 cu ocazia marelui odios organizat de burghezia și boierimea romîni, din cei peste o sută de muncitori omorîți, 40 au fost femei care munciau la Regie. Sindicatele lucrătorilor de la R.M.S. fabrica de chibrituri, Pitești, unde în majoritate activau femei, erau cele mai puternice sindicate pînă la greva generală din 1920.

Lupta femeilor a căpătat o orientare cu adevărat revoluționară abia după crearea Partidului Comunist Român, astfel, prin rezoluția Congresului al II-lea al P.C.R. (oct. 1922) în problema feminină s-a hotărît intensificarea propagandei printre femei și în special atragerea muncitoarelor și a solților de muncitori în mișcarea revoluționară. Presa de partid a primit sarcina să dezbata pe larg în coloanele sale această problemă. Ca urmare a acestui fapt, cerul feminin socialist — constituit imediat după crearea partidului — și-a inițiat lupta pentru drepturi egale la muncă egală, pentru libertățile democratice. Conferințele organizate de cercul socialist feminin erau urmate de cele mai multe ori de sezoane literare unde se declamau poezii revoluționare și se cîntau cîntece revoluționare. Sute de femei participau la astfel de sezoane. Activitatea cercului era urmărită pas cu pas de poliție și nenumărate au fost cazurile

cînd conferințele erau întrerupte de agenții poliției. Astfel, la sedința comemorativă ținută cu ocazia împlinirii a șase ani de la masacrul din 13 decembrie 1918, expunerea conferințelor a fost întreruptă de către un comisar de poliție. Participantele la întrunire însă, manifestîndu-și indignarea, au răspuns printr-o adevărată demonstrație împotriva regimului burghez-moșteresc. „Întreaga asistență a protestat împotriva intervenției polițienești” — arată un raport al Siguranței.

Analizînd condițiile deosebite de grele în care se desfășura lupta femeilor muncitoare, Congresul al III-lea al P.C.R. (sept. 1924) a trasat sarcina creării unor organe speciale care să se ocupe cu munca de propagandă printre femei și a trasat sarcina de a le alina în fiecare comitet de partid, în limita posibilităților bineflecției, și o femeie. În acești ani pe lingă toate sindicatele au fost create comitetele culturale sau de presă în munca cărora erau atrase în special femeile. Comitetele care activau în conducerea lor sînt în primul rîndu la lupta împotriva mamei, pentru salariu egal la muncă egală, pentru ziua de muncă de 8 ore, pentru asistență medicală, concediu de naștere, etc.

Prigoana porînită de regimul burghez-moșteresc împotriva luptătorilor pentru libertate a lovit de nenumerate ori și în femeile care s-au alăturat acestei lupte. Astfel în iulie 1927 au fost arestate șapte membre ale sindicatelor profesionale din București. În 1928-29 printr-o comunistă arestată și defilată la Consiliul de R. zbori din „Lup” se găsea și Hala Lișă, care după șase săptămîni de grevă a foametei murit nedînd înapoi în fața dușmanului. Sindicatul unitar au tipărit în 1929 ziarul „Femeia Muncitoare”. Încă din primul său număr el arăta că femeile își dau lupta în cea

mai cruntă feroare. Cu toate acestea, noi ne vom vedea de drum și în vremea unei timpurii „scînteii” — chemînd femeile la luptă pentru a se organiza alături de muncitori în vederea dobîndirii orînduirii sociale „bazată pe exploatare, proprietate privată, jaf și sînge muncitoresc”.

În anul 1930, partidul a organizat „Săptămîna 8 martie”. Chemarea lansată cu această ocazie către toate muncitoarele de la orașe și sate a fost îndreptată de marea masă a femeilor. Lupta împotriva pregătirilor războiului antisovietic, pentru amnistie generală politică, pentru ziua de muncă de opt ore, pentru salariu egal la muncă egală, pentru ocrotirea muncitoarelor mame, a luat o amploare deosebită. Ca urmare a acestui fapt în 1931 la Arad 2000 de muncitori de la fabricile textile au declarat grevă, la Timișoara, la „Industria Lincei”, 1.600, la fabrica „Buhusi”, 3.000. În aceste fabrici majoritatea lucrătorilor erau femei.

Angajarea crescîndă a femeilor în fabrici și uzine, adîncirea exploatareii sîngeroase a muncii lor, folosirea muncii lor ca element de concurență cu munca bărbaților a determinat partidul să acorde o importanță și mai mare atragerii lor în marile bătălii economice și politice ale celor ce muncesc. La 8 martie 1931, partidul a tipărit un manifest în care se sublinia că în grevele de la Timișoara, Arad, București, etc. muncitoarele au fost în primele rînduri ale luptei împotriva mamei, pentru salariu egal la muncă egală, pentru ziua de muncă de 8 ore, pentru asistență medicală, concediu de naștere, etc.

Prigoana porînită de regimul burghez-moșteresc împotriva luptătorilor pentru libertate a lovit de nenumerate ori și în femeile care s-au alăturat acestei lupte. Astfel în iulie 1927 au fost arestate șapte membre ale sindicatelor profesionale din București. În 1928-29 printr-o comunistă arestată și defilată la Consiliul de R. zbori din „Lup” se găsea și Hala Lișă, care după șase săptămîni de grevă a foametei murit nedînd înapoi în fața dușmanului. Sindicatul unitar au tipărit în 1929 ziarul „Femeia Muncitoare”. Încă din primul său număr el arăta că femeile își dau lupta în cea

război mondial. Astfel, în lumina sarcinilor Congresului Mondial al Femeilor ținut la Marsilia în 1938 au luat ființă comitete de acțiune în numeroase localități. La Craiova, Satu-Mare, etc. aceste comitete au inițiat și condus importante manifestații ale femeilor muncitoare împotriva războiului, concentrării, împotriva lipsei de alimente, pentru ajutorarea familiilor concentratelor. „Lupta femeilor muncitoare — arată unul din manifestele partidului — se împletește cu lupta comună a întregului proletariat, contra dictaturii fasciste, pentru un guvern muncitoresc, împotriva războiului imperialist anti-sovietic, pentru apărarea revoluționară a primului stat proletar”.

În lupta împotriva fascismului, însușirea de cauza dreaptă pentru care a luptat Partidul Comunist din România, au căzut în luptă multe fete curajoase și devotate ale poporului nostru. Astfel de pildă Olga Banic care a luptat de tîrziu în rîndurile partidului, la 10 mai 1944 a fost executată prin decapitare de către hitleristi. Cu cîteva zile înainte de a fi ucisă ea scria singurei sale fiice: „mor cu conștiința împăcată și credința că vei avea un viitor mai fericit și mai tîrziu decît mama ta”. Tereza Ocsko a fost ucisă în 1940. Elena Pavel a fost arsă de vie în închisoarea din Ploiești. Donca Simo care a procesul din 1936 înfrîmîta slugozii burgheziei și ai monarhiei prin cuvintele: „m-am despartit de copilul meu ca să arzi mîlîr de mame drumul pentru felierea copilor lor”, a fost ucisă în închisoare în 1937. Au fost și zeci de eroi și eroine care și-au dat viața pentru libertatea poporului muncitor.

Partidul nostru a avut în vedere permanent legarea năzuințelor și a luptelor femeilor patrie, de lupta generală desfășurată pentru viitorul fericit al patriei noastre. Intensificîndu-și acțiunile duse în vederea creării unității de acțiune a clasei muncitoare partidul arăta că „numai printr-o luptă unită și hotărîtă sub conducerea Frontului Unic Muncitoresc și alături de întregul popor român, vom putea alunga pe nemii din țară, dobîndind pacea și cîștiga un trai mai bun”.

23 August 1944 a deschis o nouă epocă și în viața femeilor din patria noastră. Căările întrecute ale trecutului au intrat pentru todeauna în domeniul amintirilor.

Regimul de democrație populară nu numai că a deschis femeilor drum spre libertate dar le-a creat și posibilitatea de a participa din plin la fărîmarea vîntului nou. Egalitatea în drepturi acordată de regimul nostru tuturor femeilor din patria noastră, le-a trezit pe acestea la o viață nouă, plină de viață. Ușine, fabricile, G.A.C.-urile, S.M.T.-urile, institutele de știință și cultură sînt martori a activității rodnice a mii de femei. Femeile desășoară o activitate rodnică, gospodărească, aduc o contribuție însemnată la conducerea treburilor obștești prin activitatea ce o desfășoară în cadrul comitetelor de femei de pe lingă sfaturile populare. Ele muncesc cu mult elan pentru fericirea lor, a familiilor lor și a întregului popor.

Prin grija guvernului și a Partidului Muncitoresc Român femeile se bucură de case de odihnă, case de naștere bine înzestrate, de creșe și cîmine unde copiii lor se asigură o îngrijire atentă. Multe femei au fost promovate în munci de răspundere, deosebite cu ordine și medali.

Activitatea femeilor din Republica noastră nu se limitează însă la cadrul național. Aportul lor este mare și puternic la lupta pe care femeile din Europa, Orientul Îndepărtat, din Occident, de peste

COMUNICAT

În cursul lunii noiembrie a.c. s-au desfășurat la București lucrările celei de-a 7-a sesiuni a Comisiei Mixte pentru colaborare tehnico-stiințifică între Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă.

La sesiune a fost analizată activitatea Comisiei Mixte în perioada dintre sesiunile trecute și cea actuală. S-a constatat că schimbul reciproc de documentații și trimitirile de specialiști realizate în această perioadă au constituit un aport însemnat pentru introducerea metodelor avansate de producție și a tehnicii celei mai înalte în ambele țări.

La această sesiune a fost semnat un Protocol care cuprinde ajutorul tehnico-stiințific reciproc ce va fi acordat

în viitor. Conform acestui Protocol, Republica Populară Română va acorda ajutor tehnico-stiințific Republicii Cehoslovacă pentru rezolvarea unor probleme din sectorul construcțiilor de mașini, sectorul petrolifer, industria ușoară și alimentară etc.

Republica Cehoslovacă va acorda ajutor Republicii Populare Române în special în sectorul construcțiilor de mașini, energetic, metalurgic, industrie ușoară, industria lemnului etc.

De asemenea, la această sesiune au fost puse bazele colaborării permanente între Institutele de cercetări din Republica Populară Română și cele din Republica Cehoslovacă privind sectorul industriei ușoare.

Relațiile sovieto-indiene confirmă în mod convingător justețea tezei despre posibilitatea coexistenței pașnice

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin în parlamentul indian

DELHI 22 (Agerpres) — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin la 21 noiembrie în parlamentul indian.

Stimate domnule președinte!

Stimați membri ai parlamentului!

Îngăduiți-mi în primul rînd să-mi exprim profunda recunoștință pentru posibilitatea ce mi-a fost acordată de a lua cuvîntul în acest înalt for, fapt pe care îl consider a mare cinste pentru mine (Aplauze prelungite).

Cu prilejul înfățișării cu cetățenii din glorioasă dvs. capitală, Delhi, am avut posibilitatea să le exprim lor și guvernului dvs. sentimentele noastre de recunoștință pentru primirea caldă și cordială care ne s-a făcut pretutindeni în numele poporului sovietic am transmis marelui popor al Indiei saluturi și urări prietenești. (Aplauze).

As vrea să vă spun că noi toți — oaspeții dvs. — am fost profund emoționați văzînd sutele de mii de prieteni care ne-au salutată în piața Ramli. Unanimitatea, sinceritatea și forța sentimentelor manifestate ne-au arătat cu uriasă putere de convingere că în poporul indian, poporul sovietic are prietenii lor, oamenii sovietici vor face totul pentru ca această prietenie să se dezvolte și să se adîncească. (Aplauze prelungite).

Prietenia dintre popoarele noastre are rădăcini în trecut îndepărtat. Acum aproape cinci secole, încă înainte ca primele corăbii europene să ajungă la țărmurile Indiei, dvs., exploratorul rus Afanasii Nikitin a vizitat India și a scris o lucrare remarcabilă pentru timpul său despre această țară minunată în care a trăit cîțiva ani și pe care a iubit-o cu înfăptuirea. Aceasta a fost prima „descoperire a Indiei” de către ruși.

Legăturile care s-au stabilit între țările noastre, s-au aprofundat și s-au dezvoltat treptat. În Rusia au început să apară lucrări consacrate Indiei. Rușii au cules date și imagini despre țara dvs. din remarcabile dvs. literatură.

În Rusia, primele traduceri ale operelor scriitorilor indieni, inclusiv creațiile marelui poet și dramaturg indian Kalidasa, au văzut lumina tiparului încă în secolul al XVIII-lea. (Aplauze).

Ulterior, au căpătat o răspîndire largă traducerea din epica indiană (Aplauze).

Legăturile și înțelegerea reciprocă dintre popoarele țărilor noastre s-au înrîuri și mai mult după victoria în Rusia a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Principiile egalității în drepturi și ale autodeterminării popoarelor, proclamate de revoluția noastră, au găsit un larg ecou în celelalte țări, inclusiv în India, care se afla atunci în stare de dependență colonială.

La rîndul lor, oamenii sovietici au nutrit o puternică simpatie pentru lupta curajoasă și plină de abnegație pe care poporul dvs. a dus-o împotriva jugului colonial, pentru restabilirea independenței patriei. (Aplauze).

După cum se știe, de o mare importanță în această luptă au fost ideile și rolul conducător al eminentului conducător al mișcării naționale indiene, Mahatma Gandhi. (Aplauze prelungite).

În Uniunea Sovietică se manifestă un uriaș interes față de India, față de istoria, cultura ei, față de viața poporului și față de transformările care se înfăptuiesc în țara dvs. Dovadă în acest sens sunt legăturile continuu dezvoltate dintre U.R.S.S. și India în domeniul culturii, artei, științei și sportului. De un remarcabil succes s-a bucurat filmele indiene prezentate în țara noastră și expozițiile indiene organizate în orașele sovietice. (Aplauze).

Oamenii sovietici manifestă de asemenea un mare interes pentru literatura beltristică indiană. (Aplauze).

Operele de mare talent ale lui Rabindranath Tagore, care au fost editate în repetate rînduri în țara noastră, sînt publicate în prezentele întocmire. Academia de Științe a U.R.S.S. a editat operele marelui poet indian Tulsi Das. (Aplauze). Au fost traduse și editate operele rememurii scriitorilor Prem Chand și ale altora. A apărut în limba rusă cartea domnului Nehru „Descoperirea Indiei”, din care cititorii sovietici au aflat multe lucruri noi și interesante despre țara dvs. (Aplauze).

Vizita în țara noastră a primului ministru al Indiei, Javaharlal Nehru, pe care oamenii sovietici l-au salutată cu căldură, a contribuit într-o foarte mare măsură la dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și India. (Aplauze).

Vizita domnului Nehru în U.R.S.S. a fost un mare și memorabil eveniment pentru poporul nostru. La sfîrșitul vizitei sale a devenit și mai clar că țările noastre pot învăța mult una de la cealaltă și pot trage mult folos din colaborarea lor. (Aplauze prelungite).

În prezent colaborarea dintre India și Uniunea Sovietică are un caracter multilateral și în afară de relații culturale, include și domeniul economic precum și problemele luptei pentru consolidarea păcii și desîntinerii în cordărilor internaționale. Asupra ultimului punct as vrea să mă opresc mai pe larg.

Epoca în care trăim este, după cum se știe, o epocă de mari transformări și descoperiri științifice care netezesc calea către o înțelegere fără precedent a posibilităților culturale și materiale ale omenirii. Sînt obligat să spun că în această seamă de acest lucru. În afară de aceasta, trebuie să ne lîmăm de încredințarea forțelor reacționare de a întoarce înapoi mersul ascendent al istoriei, de a folosi descoperirile genului omenesc în dăuna popoarelor, de a canaliza realizările științei și tehnicii spre distrugerea valorilor culturale și materiale, spre nimicirea a milioane de oameni. Aceasta face ca popoarele, parlamentele și guvernele să poarte o răspundere deosebită pentru destinele păcii.

Poporul sovietic și guvernul sovietic înțeleg pe deplin această răspundere și fac tot ce le stă în putință pentru a

apăra pacea și progresul. (Aplauze). Noi, oamenii sovietici, avem un sentiment de profundă satisfacție pentru faptul că în această operă a păcii poartă oare și guvernelor noastre nu se despart. (Aplauze prelungite).

Poporul sovietic apreciază mult contribuția Indiei la cauza înfăptuirii păcii. (Aplauze). Ca rezultat al eforturilor colective ale Indiei, Republicii Populare Chineze și Uniunii Sovietice, s-a realizat amnistia din Coreea și a fost stîlnă înădăra războiului în Indochina. India se pronunță activ pentru ca Republicii Populare Chineze să i se acorde locul legitim în Organizația Națiunilor Unite. Guvernul Indiei se pronunță pentru rezolvarea pașnică a problemei Taiwanului, înțind seama de interesele naționale și drepturile legitime ale R. P. Chineze.

India a fost una din inițiatoarele primei conferințe a țărilor Asiei și Africii, conferința la care a jucat un rol de frunte. Este greu de apreciat la justa sa valoare importanța acestei conferințe pentru cauza înfăptuirii păcii generale, asigurării drepturilor și intereselor naționale ale popoarelor iubitoare de pace din cele două continente.

Uniunea Sovietică cunoaște și aprobă cu căldură poziția guvernului Indiei în problema interdicției armelor atomice și cu hidrogen și a reducerii armamentelor în scopul folosirii în construcția pașnică a fondurilor uriașe ce se chealăsc în prezent pentru cursa înarmărilor.

Popoarele Uniunii Sovietice au un respect profund pentru eforturile guvernului Indiei, îndreptate împotriva politicii de înghesbare a blocurilor militare agresive, pentru apărarea păcii colective și a metodei tratativelor ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale. (Aplauze).

Relațiile sovieto-indiene bazate pe cunoscutele principii, confirmă în mod convingător justețea tezei despre posibilitatea coexistenței pașnice și colaborării prietenești a statelor cu sisteme social-politice diferite. Aceasta este o importanță deosebită în prezent tot mai mult adepte. Și eu as vrea să exprim speranța că ea va fi însoțită de majoritatea celorlalte se exprima acum împotriva rezolvării pașnice a problemelor internaționale pe calea tratativelor, care tind încă să ducă politica lor externă de pe poziții de forță.

Politica externă a Uniunii Sovietice este o politică a păcii și prieteniei între popoare, o politică a luptei active și consecvente pentru pace, împotriva războiului și împotriva oricărei amestec străin în afacerile interne ale altor state. (Aplauze).

Urind poruncile marelui nostru dascăl, V. I. Lenin, noi ne întemem politica pe principiile respectării tuturor popoarelor, ale dreptului tuturor popoarelor la o dezvoltare națională de sine stătătoare, conform voinței și intereselor lor proprii. (Aplauze).

Uniunea Sovietică poartă de la faptul că orice agresiune este în contradicție cu constituția și onoarea popoarelor, ducă la distrugerea unor valori materiale și a lucrului cel mai de preț din lume — a vieții omenirii. De aceea, noi respingem cu hotărîre războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale litigioase și sîntem pentru reglementarea pașnică pe calea tratativelor a problemelor nerezolvate. (Aplauze prelungite).

Eforturile comune depuse în această direcție de forțele iubitoare de pace, inclusiv India și Uniunea Sovietică, au și dat rezultate pozitive și s-au reflectat îndeosebi în rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Aceasta conferință s-a desfășurat într-un spirit de colaborare și a jucat un rol important în micșorarea încredințării internaționale și în restabilirea încrederii între cele patru puteri. Ea a deschis calea spre examinarea concretă de către miniștrii Afacerilor Externe al celor patru puteri a unor probleme ca dezvoltarea, securitatea europeană și Germania, dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

La recenta conferință a miniștrilor Afacerilor Externe al celor patru puteri, Uniunea Sovietică, acționînd în „spiritul Genevei” s-a străduit să găsească hotărîri de comun acord în toate aceste probleme.

După cum se știe, în prezent, înțelegerea omenirii acordă o atenție deosebită de mare problemă de dezvoltare, întrucît creșterea armamentelor a devenit clasică, etî și de extenuare în masă, face ca popoarele să fie profund îngrijorate de viitorul lor.

Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămîne un partizan al dezarmării și al interdicției totale a armelor atomice și cu hidrogen. (Aplauze). De cîțiva ani, guvernul sovietic luptă pentru înfăptuirea acestui țel, considerînd problema dezarmării drept sarcina primordială a politicii sale externe. Considerăm că esențialul în problema dezarmării îl constituie interdicția armelor atomice și cu hidrogen, încetarea cursului înarmărilor.

Dînd dovadă de bunăvoință și luptînd pentru o adevărată dezarmare și interdicție a armelor atomice și cu hidrogen, Uniunea Sovietică a acceptat propunerile prezentate la începutul acestui an de puterile occidentale în problema nivelurilor forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S., R. P. Chineze, Marii Britanii și Franței. Prezentul în problema termenilor înțiririi în vigoare a interdicției depline a armelor atomice și cu hidrogen. Puterile occidentale au declarat că nu pot accepta interdicția armelor nucleare înainte de a se fi redus armamentele clasice în proporție de 75 la sută din norma reducerii asupra căreia s-a căzut de comun acord. Am acceptat și această propunere.

Mai mult decît atât, urmînd regula că faptele sînt mai convingătoare decît cuvintele, guvernul sovietic a hotărît să reducă efectiv forțele sale armate cu 640.000 de oameni și pînă în prezent a fost deja înfăptuită în lîmîr această hotărîre, ceea ce constituie un aport foarte real la o

pera de stabilire a încrederii reciproce între popoare.

Propunerile noastre prevăd crearea unui sistem eficient de control asupra reducerii armamentelor și a interdicției armelor atomice și cu hidrogen, inclusiv crearea unor posturi de control pe teritoriile statelor respective în scopul prevenirii unei agresiuni prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Pentru noi este absolut împedecă problema controlului trebuie să fie soluționată în legătură cu problema principală, problema dezarmării. Încercările de a rezolva problema controlului asupra dezarmării fără dezarmarea însăși, este în contradicție cu judecata sănătoasă și cu aspirațiile popoarelor.

Spre marea noastră regret, eforturile noastre de a urni din punctul mort problema dezarmării și a interdicției armelor atomice și cu hidrogen nu au dus decît la rezultate pozitive. De fapt, S.U.A., Anglia și Franța au renunțat acum la propunerile făcute chiar de ele la începutul acestui an. Trebuie constatat că în problema dezarmării, puterile occidentale bat în retragere, se îndepărtează de la pozițiile lor anterioare și, prin noul lor propuneri, interzic problema dezarmării cu cel puțin zece ani înapoi.

În pofida greutăților ivite, guvernul sovietic va lupta și în continuare pentru interdicția armelor atomice și cu hidrogen și pentru soluționarea problemei dezarmării. (Aplauze prelungite).

As vrea, stimați domni deputați, să fac și cîteva observații în legătură cu problema securității în Europa. Europa se află departe de India, dar ea este o parte a lumii ale cărei evenimente influențează de cîteva veacuri întreaga lume. Este suficient să amintim că primul și cel de al doilea război mondial au început în Europa.

În prezent, toate popoarele sînt alarmate pe bună dreptate de faptul că în Europa există grupări militare, iar pe teritoriile unor state europene se află trupe și baze militare străine. Politica de înghesbare a blocurilor militare, după cum a relevat în repetate rînduri și domnul Nehru, nu ducă la pace și slăbirea încredințării internaționale, ci la înăsprirea relațiilor între state și, în ultimă instanță, la război. După cum se știe, noi împărtășim aceeași puncte de vedere. (Aplauze).

Guvernul sovietic se pronunță împotriva politicii de înghesbare a blocurilor militare și pentru lichidarea blocurilor deja create.

Am propus crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa la care să participe toate statele europene, precum și Statele Unite ale Americii. Aceasta propunere pe care am prezentat-o încă anul trecut a stîrnit obiecțiuni din partea puterilor occidentale care susțineau că ea ar distruge blocul nord-Atlantic creat, chipurile în scopuri pur defensive. Cînd însă și noi am exprimat dorința de a intra în N.A.T.O., puterile occidentale ne-au refuzat aceasta, confirmînd astfel netemeinicia afirmațiilor lor asupra pretinsului caracter defensiv al N.A.T.O. și arătînd că aceasta este o grupare închisă, cu caracter agresiv.

Întînd seama de aceste împrejurări, precum și de încheierea acordurilor de la Paris, care au atras Republica Federală Germană în blocul Atlanticului de nord, guvernul sovietic și guvernele altor state din Europa sînt așezate la dispoziția a două măsuri suplimentare pentru asigurarea securității lor și în primăvara anului acesta am semnat Tratatul de la Varșovia.

Încheierea Tratatului de la Varșovia a fost un pas necesar, ea a fost condiționată de poziția puterilor occidentale și sîntem gata să renunțăm la el în momentul în care va fi creat un sistem de securitate europeană și puterile occidentale vor renunța la Tratatul nord-Atlantic și la acordurile de la Paris.

Politica de înghesbare și extindere a grupărilor militare, precum și crearea și menținerea bazelor militare pe teritorii străine nu contribuie la stabilirea încrederii internaționale și constituie obstacole în calea dezvoltării pașnice a popoarelor.

Întînd seama de aceasta, Uniunea Sovietică a renunțat la bazele sale de la Port-Artur, pe teritoriul Chinei și de la Porkkala-Udd, pe teritoriul Finlandei și acum nu are nici un fel de baze militare pe teritoriile străine. (Aplauze). Dacă alte cîteva puteri care au baze militare în state străine ar urma exemplul Uniunii Sovietice, aceasta ar constitui un aport serios la slăbirea continuă a încredințării în relațiile dintre popoare și o confirmare a „spiritului Genevei” prin fapte concrete. (Aplauze).

Din păcate și aici trebuie menționată lipsa de dorință a anumitor cercuri de a aplica „spiritul Genevei” în activitatea lor practică. O dovadă în acest sens o constituie, între altele, încercările de a lărgi și consolida faimoasa organizație a tratatului „de apărare” a Asiei de sud-est, în care sînt reprezentate mai ales țări neasigurate, precum și înghesbarea unui bloc militar în Orientul Apropiat și în Mijlociile la frontierele Indiei și Uniunii Sovietice. În aceste condiții, guvernul sovietic consideră de datoria sa să dea dovadă de o vigilență deosebită față de manevrele dăunătoare și de colaborării internaționale.

Fără îndoială, este încontestabil că una din problemele importante este problema germană: se va dezvolta oare Germania pe calea creării unui stat iubitor de pace și democrat care să nu participe la blocuri militare, sau va merge pe calea reinovării militarismului și participării la grupările militare ale puterilor occidentale? Întreaga lume cere ca Germania unificată să urmeze prima cale — calea dezvoltării pașnice și democratice. Uniunea Sovietică șiș definește poziția în problema germană pornind de la aceste interese.

Noi pornim de asemenea de la faptul real al existenței a două state germane, care s-au creat în cursul ultimilor zece ani — Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană — care au orînduri sociale

diferite. După părerea noastră, rezolvarea problemei germane este în primul rînd o chestiune a poporului german însuși, iar sarcina marilor puteri este de a-l ajuta să înfăptuiască unificarea Germaniei pe calea dezvoltării pașnice și democratice (Aplauze).

Uniunea Sovietică a propus crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie — organism care să poată coordona eforturile celor două state germane existente în prezent, în domeniul vieții politice, economice și culturale a poporului german, precum și în ceea ce privește colaborarea cu alte state în opera de întărire a păcii. Toate acestea ar contribui la crearea condițiilor pentru soluționarea problemei germane și reunificarea Germaniei prin alegeri libere conform intereselor naționale ale poporului german și intereselor securității europene.

În ultimele șase luni, guvernul Uniunii Sovietice a întreprins o serie de noi acțiuni importante care contribuie la crearea unei atmosfere de încredere și întărire a păcii în Europa. Uniunea Sovietică a restabilit și dezvoltat cu succes relațiile de prietenie cu Iugoslavia. S-a încheiat Tratatul de stat cu Austria care a pus pe calea neutralității permanente. S-a realizat acordul cu privire la stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană. S-a încheiat tratatul cu privire la relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană, care a consolidat drepturile suverane ale R. D. Germaniei. Aceste măsuri adoptate de guvernul sovietic vorbesc de la sine și nu au nevoie de comentarii. (Aplauze).

O particularitate a epocii noastre o constituie schimbarea profundă a situației politice în țările Asiei și în trezgulul Orient. Are loc marea schimbare istorică de trezire și atragere a popoarelor Orientului la o viață politică activă. Acest proces se desfășoară din plin și nu există forță care să-l oprească. Este adevărat că unii încearcă să nu observe sau să ignoreze marile schimbări istorice care se petrec în prezent în Orient. Ele există însă și, mai mult, exercită și vor exercita în mod inevitabil o influență uriașă asupra întregii vieți internaționale.

Situația internațională actuală din Asia se caracterizează prin existența unor probleme pentru a căror rezolvare vor trebui depuse eforturi serioase. Astfel, provocă îngrijorare problema reglementării politice în Indochina, în conformitate cu hotărîrile conferinței de la Geneva din 1954. Uniunea Sovietică va lupta neobosit pentru îndeplinirea acestor hotărîri. (Aplauze).

Asadar, domnii deputați ai parlamentului, în politica externă a statei noastre există multe trăsături comune. În ultima analiză noi întîmдем un singur țel, acela de a stabili încrederea internațională, de a menține și întări pacea, de a preîntîmpina un război și de a scuti omenirea de ororile sale și de a asigura popoarelor o muncă liniștită și bucuriile vieții pașnice. Ce poate fi mai nobil decît aceasta? Cred că sînteli cu toții de acord că merită să lucrăm în numele acestui înalt țel, merită, cum se spune la noi, să lucrăm cu mințile sulfecate și fără a-ți cruța forțele. (Aplauze prelungite).

Avem multe trăsături comune și în rezolvarea problemelor ridicate de viața internă a țărilor noastre.

Atunci cînd poporul nostru a înfăptuit Revoluția din Octombrie, el și-a propus sarcina de a realiza transformarea economică și culturală a patriei sale, de a o transforma într-o țară industrială socialistă. Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a rezolvat cu succes această sarcină istorică.

Voi urmați calea noastră. În fața voastră stau de asemenea sarcinile transformării patriei voastre — care s-a eliberat pentru totdeauna de dominația colonială — într-un stat înalt înalt cu o economie națională dezvoltată și un nivel de trai destul de ridicat. Poporul sovietic privește cu deplină înțelegere și sinceră simpatie eforturile voastre îndreptate spre realizarea acestor sarcini. (Aplauze).

După părerea noastră, în prezent există toate posibilitățile pentru lărgirea continuă a colaborării sovieto-indiene în domeniile economice și culturale, precum și în domeniile cercetărilor științifice și tehnice. Sîntem gata să vă împărtășim experiența noastră economică și tehnico-științifică. (Aplauze). Aceasta corespunde dorințelor și năzuințelor poporului nostru. Am fost create de asemenea toate premisele necesare pentru dezvoltarea continuă a comerțului între țările noastre pe bază de egalitate și avantaje reciproce. (Aplauze prelungite).

Tot ce am putut vedea la voi în primele zile ale vizitei în India confirmă convingerea noastră profundă că dezvoltarea continuă a relațiilor dintre țările noastre se întemeiază pe baza trinității a unor interese comune și multilaterale. (Aplauze prelungite).

Să se întărească și să se dezvolte prietenia și colaborarea dintre țările noastre iubitoare de pace în interesul popoarelor Indiei și Uniunii Sovietice, în interesul menținerii și consolidării păcii în întreaga lume! (Aplauze prelungite furtunoase).

Tineri! Voi trebuie să continuați aceste relații de prietenie, să le întăriți și să le transmiteți din generație în generație

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușcio la adunarea cercetașilor din Delhi

DELHI 22 (Agerpres) — TASS transmite cuvîntarea rostită de N. S. Hrușcio la 21 noiembrie la adunarea cercetașilor din Delhi.

Dați-mi voie să vă salut în numele meu personal, în numele prietenului meu Nikolai Alexandrovici Bulganin și al prietenilor care ne însoțesc în această călătorie prin minunata voastră țară (Aplauze).

Sîntem deosebit de recunoscători primului ministru al Indiei, domnului Nehru, pentru invitația de a veni în splendida voastră țară.

Am cunoscut puțin viața pe care o duceți în această țară. Ea ne amintește în multe privințe de viața de tabără a copiilor noștri care sînt grupări în organizația tinerii pionieri. Mi s-a spus că vă place foarte mult viața de tabără. Și la noi copiii care pleacă în taberele de vară consideră aceasta ca o mare plăcere.

Ne-a plăcut foarte mult că în această tabără nu numai că vă odihniți, dar vă deprindeți și cu munca. Este un lucru minunat. Numai munca înobilează sufletul omului și îi oferă toate mijloacele de trai. Cine nu se îndeletnicește cu o muncă utilă nu participă la tot ce creează genul omenesc.

Iată ce as vrea să vă mai spun. Conducătorii cercetașilor care a luat cuvîntul aici ne-au lămurit pentru că am venit la voi. (Aplauze). Vreau să spun însă că această vizită nu este deloc o amabilitate din partea noastră, ci o necesitate. Noi trebuie să întărim relațiile de prietenie dintre țările noastre.

Părinții voștri care au obținut independența marii voastre patrii merită un mare respect și poporul apreciază așa cum se cuvine meritele lor. Dînd o politică independentă, guvernul vostru în frunte cu dl. Nehru a stabilit cele mai bune. (Aplauze). Aceste relații se întemeiază mai ales pe lupta comună pentru cauza nobilă a întăririi păcii în întreaga lume.

Asadar, prietenia noastră se întemeiază pe fundamentul cel mai solid (Aplauze furtunoase) și ea se va dezvolta cu succes.

Noi ne bucurăm de succesele voastre, de fiecare succes al vostru. Ne bucurăm îndeosebi că ați îndeplinit cu succes primul vostru plan cincinal. Acum ați trecut la elaborarea celui de al doilea plan cincinal. Aceasta sarcină are o mare însemnătate. Ea are două aspecte: avîntul agriculturii și întărirea și dezvoltarea industriei.

Fără avîntul agriculturii, planul de dezvoltare a industriei nu poate fi îndeplinit cu succes. Pentru a crea uzine și fabrici, este nevoie de pîine, îmbrăcăminte și de toate cele necesare întreținerii traiului omului. India este o țară cu o populație uriașă și fără îndoială că nevoile ei de alimente și mărfuri de primă necesitate vor crește și mai mult an de an.

Pe de altă parte însă sarcina avîntului agriculturii nu poate fi rezolvată cu succes fără dezvoltarea industriei, iar succesul dezvoltării industriei și dezvoltării agriculturii este construcția de mașini. Este desigur frumos să privești un elefant lucind, am văzut așa ceva la cinematograful. Dar tractorul, autocamionul, locomotiva sînt mai puternice și mai ușoare omului. Ne-am convins de acest lucru din experiența noastră: noi nu avem elefanți, dar în trecut am lucrat cu bol și cai. Și după ce l-am înlocuit cu mașinile a fost incomparabil mai bine.

În cel de al doilea cincinal va propunem să dezvoltăm industria. Este foarte important. Noi, oamenii sovietici, știm din proprie experiență că dezvoltarea industriei are o însemnătate uriașă în toate privințele. Totdeauna este deosebit de important de ținut minte că libertatea culturii trebuie apărată. Pentru a crea condițiile în vederea independenței depline a țărilor, este necesar să crezi o bază solidă sub forma unei industrii dezvoltate și să te sprijini pe această bază.

În această privință este important să te bizi în primul rînd pe propriile forțe cu atât mai mult cu cît unele țări bogate, acordînd ajutor altora, vor să-ți subordoneze pe acei cărora le acordă acest ajutor.

Sînteți bogați prin spiritul vostru, iar aceasta preiește mai mult decît toate capitalurile. Și dacă acest spirit bogat, mîndru, al poporului vostru se va buza pe dezvoltarea economiei naționale, pe o industrie proprie, veți deveni și mai bogați.

Am să vă mai spun cîteva cuvinte. Guvernul nostru și guvernul vostru trăiesc astăzi într-o foarte mare prietenie. (Aplauze). Și noi, atribuim această înțelegere și colaborare activității minunată voastră conducător, dl. Nehru. (Aplauze).

Sosind aici am văzut multe lozinci frumoase afișate pe străzile orașului vostru. Pe ele scrie: „Pentru prietenia veșnică între India și U.R.S.S.” Noi sîntem pentru prietenia veșnică. (Aplauze furtunoase).

Dar noi, cel care am stabilit prietenia, facem parte din generația veche. Tineri! Voi vă aparține viitorul. Voi trebuie să continuați aceste relații de prietenie care s-au stabilit (Aplauze), să le întăriți și să le transmiteți din generație în generație. (Aplauze furtunoase).

Aceasta va fi începutul prieteniei veșnice despre care vorbim atît de frumos.

Vă urăm realizarea celor mai bune dorințe. Celor mari le urăm succes în îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal. Voi vă urăm spor la învățătură, să vă pregătiți pentru o muncă nobilă, utilă, să vă slujiți cu cinste patria, să o întăriți și să o apărați.

Vă urăm succes! (Aplauze furtunoase care nu conțeneau vreme îndelungată).

Noi modele de confecții pentru anul 1956

În zilele de 21 și 22 noiembrie a avut loc la Centrul de Proiectare a îmbrăcămîntului de la Fabrica de Confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din București prezentarea, spre omologare, a noilor modele de confecții elaborate pentru semestrul I 1956.

Cu acest prilej au fost prezentate peste 350 de modele noi de confecții pentru bărbați, femei și copii. Păltoanele, pardesiile, talioarele, rochiile, costumele sport și bărbătești și altele,

de o croială variată, au fost mult apreciate.

Pentru copii au fost prezentate 170 de modele noi de rochițe, costumule, păltoane, pardesii, uniforme școlare, sortulete etc. Au mai fost prezentate cu această ocazie confecții pentru sate care se vor produce în serie în anul viitor. Printre modelele prezentate sînt și unele prezentate de țara noastră și țările participante la concurs internațional al model de la Berlin. (Agerpres)

Săptămîna muzicii albaneze

Stațiile noastre de radio vor transmite între 23 și 29 noiembrie 1955 „Săptămîna muzicii albaneze”.

Concertul de deschidere va fi difuzat miercuri 23 noiembrie 1955 pe programul I între orele 17.00 și 17.30, și va cuprinde muzică populară și cîntece de Dora Lekë, Gako Awrazi și Kristo Kono.

Joi 24 noiembrie pe programul I între orele 15.35 și 16.00 va avea loc al doilea concert: Poemul pentru pian „Pace” de Sokoli și Uvertura simfonică pe trei teme populare albaneze de Dora Lekë.

Cîntece de compozitorii Kristo Kono, Petr Dundu, Efim Deri, Prang Iskova și Abdulla Grimi vor fi transmise vineri 25 noiembrie pe programul II între orele 15.05 și 15.30.

Simbătă 26 noiembrie pe programul II

